

RISTO LUUKKANEN
puheenjohtaja, KNT
puheenjohtaja@knt.fi

HUOLEHDITKO ITSESTÄSI?

Muistan, kun pidin aikanaan pojille toimintakerhoa Makkarahden kerhohuoneella. Poikia oli kerhossa 15 kappaletta. Varsinkin eräs kerhokerta jäi mieleeni.

Yksi pojista, joka normaalisti oli iloisesti mukana touhuissa, jurotti omissa oloissaan. Päätin kerhon loppupuolella tiedustella, mikä pojalla oli hätänä. Menin hänen luokseen ja hämmästyin todella, kun noin 12-vuotias poika tempaisi taskustaan linkkarin ja sanoi, että nyt mä tapan sinut, aukaisen kurkkusi. Siinä poika huitoi linkkarillaan. Ärjäisin pojalle, että nyt linkkari taskuun, ja onneksi poika totteli. Tämän jälkeen selvittelin asiaa ja kävi ilmi, että hän oli edellisenä iltana katsonut tv:stä ohjelmaa, jossa saksalainen vakooja murhasi ihmisiä vetämällä kurkun auki. Soittelin hänen kotiinsa, ja pojan isä tuli poikaa hakemaan.

Tyttö- ja poikatyössä mahdollisuus kohdata vaaratilanteita on aika pieni. Omalla työurallani ne jäivät yhden käden sormilla luettavaksi.

Olen huomannut, että diakoniatyöntekijöillä asiat ovat toisin. He työskentelevät sellaisten ihmisten kanssa, joiden taholta väkivalta on mahdollista. Esimerkiksi avustuspäätös ei ole tyydyttänyt, ja se on synnyttänyt aggressiivisuutta, mikä aiheuttaa vaaratilanteen. Se on todellista, ja ainakin minua rassaisi, jos joutuisin pelkäämään työssäni. Ymmärsin sen, kun itsekin jouduin loppusyksystä pakoilemaan diakonia-asiakasta. Edellinen on konkreettista vaaraa, jossa oma ruumiillinen koskemattomuus voi joutua koetukselle.

Omassa työssäni on muunlaisia vaaroja. Työhöni kuuluu esimerkiksi PSA-ratahuoneen ja sen kaluston huoltaminen. Se tarkoittaa käytännössä, että olen tekemissä monenlaisten kemikaalien kanssa. Heräsin tähän, kun työterveystarkastuksessa veriarvot ynnä muut eivät olleet kohdallaan. Asiaa tutkittiin, ja liian monta vuotta on kuulemma tullut haisteltua ei-toivottuja aineita. Seurauksena on, että keräytymiä on sisäelimissä ja hengitystä ahdistaa.

Edellä mainitut asiat ovat herättäneet minut vaatimaan itseltäni ja työantajaltani, että työolojen pitää olla sellaiset, että ne eivät aiheuta vaaratekijöitä tai että ne on minimoitu.

Oletko sinä varmistanut turvallisuutesi työpaikallasi? Jos joudut kohtaamaan työssäsi uhkaavasti käyttäytyviä asiakkaita, onko työpisteesi rakennettu sillä tavoin, että se antaa suojaa sinulle? Onko sinulla pakotie ja hälyttimiä, että saat tarvittaessa apua? Liian usein herätään vasta, kun on jotain tapahtunut. Työantajallasi on velvollisuus katsoa, että työskentelyolosuhteet ovat kunnossa. Onko työpisteessäsi riittävästi valoa ja kunnollinen työtuoli? Joudutko leirillä ollessasi majoittumaan homeisessa leirikeskuksessa?

Asiat kannattaa ajoissa tarkastaa. Jos sinulla on epäilyksiä, pyydä työsuojeluvaltuutettua tai työterveyshuoltoa tutkimaan tilannetta. Omalla terveydellä ei kannata leikkiä.